

Ligesom ved fusioner, jf. forslaget til § 237, stk. 4, foreslås det, at fristen for spaltplingsplanens underskrivelse fortsat skal være ved udløbet af det regnskabsår, hvori tidspunktet for transaktionens regnskabsmæssige virkning indgår. Se i øvrigt bemærkningerne til forslaget til § 237, stk. 4.

Spaltplingsdirektivet indeholder i artikel 3, stk. 3, nogle formodningsregler for den situation, hvor en del af aktiverne eller forpligtelserne ikke er fordelt ved spaltplingsplanen, og fortolkningen af denne ikke gør det muligt at afgøre fordelingen heraf. Som eksempel herpå kan nævnes et erstatningskrav, der er rejst mod det indskydende selskab efter spaltplingsens vedtagelse.

For at skabe klarhed over retstilstanden for selskaberne mv. er formodningsreglerne i spaltplingsdirektivets artikel 3, stk. 3, foreslået indarbejdet i bestemmelsens *stk. 4 og 5*. Forslaget til bestemmelserne er ændret i forhold til direktivbestemmelsen som følge af muligheden for delvise spaltplings i de danske regler.

De modtagende selskaber og det eventuelt fortsat bestående indskydende selskab hæfter solidarisk for forpligtelser, som ikke kan fordeles ved hjælp af spaltplingsplanen eller ved en fortolkning af denne, jf. forslaget til *stk. 5*. Det enkelte selskab hæfter dog ikke med et større beløb end nettoværdien af det modtagende eller resterende efter spaltplingsen, jf. også spaltplingsdirektivets artikel 3, stk. 3, litra b, 2. pkt. I det indbyrdes forhold mellem selskaberne fordeles sådanne forpligtelser proportionalt med de nettoaktiver, som er tilført eller resteret i de enkelte selskaber efter spaltplingsplanen. Der er således i det indbyrdes forhold mellem selskaberne pro-rata hæftelse.

Forslaget til § 255, stk. 4 og 5, svarer til de eksisterende bestemmelser i aktieselskabslovens § 136 a, stk. 3 og 4, og der er ikke på dette punkt tilsigtet materielle ændringer.

Med hensyn til forslaget til § 255 omhandlende spaltplingsplanen henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til § 237, som er den tilsvarende bestemmelse ved fusioner.

#### Til § 256

Forslaget til § 256 svarer på en række punkter til den eksisterende bestemmelse i aktieselskabslovens § 136 b, stk. 1, der også gælder for anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 67 a, der bl.a. henviser til aktieselskabslovens § 136 b. Der er i forslaget foreslået materielle ændringer i forhold til den gældende bestemmelse.

Kravet om en skriftlig redegørelse fra det centrale ledelsesorgan følger for aktieselskabers vedkommende af spaltplingsdirektivets artikel 7.

Spaltplingsredegørelsen skal begrunde og forklare spaltplingsen.

Det foreslås i § 256, *stk. 1*, at udgangspunktet også fremover skal være, at der skal udarbejdes en spaltplingsredegørelse svarende til det gældende krav i aktieselskabslovens § 136 b, stk. 1.

Det er udelukkende i de bestående selskaber, der skal udarbejdes en redegørelse, idet de eventuelle nye selskaber, som opstår ved spaltplingsens gennemførelse, ikke eksisterer på tidspunktet for udarbejdelsen af redegørelsen.

Spaltplingsredegørelsen og spaltplingsplanen kan fortsat som i dag udarbejdes som et fælles dokument, som så i givet fald skal opfylde de foreslåede regler til begge disse spaltplingsdokumenter.

6. selskabsdirektiv (spaltplingsdirektivet) giver i artikel 10 mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade, at følgende krav kan fraviges, hvis alle aktionærer giver afkald herpå:

- Spaltplingsredegørelsen og
- En evt. mellembalance

Denne mulighed er imidlertid ikke udnyttet i gældende dansk ret, idet man hidtil ikke har ønsket, at der skal være forskel på reglerne om fusion og spaltplings.

Det bør imidlertid tilstræbes, at de muligheder, som EU-reguleringen indeholder for at give danske selskaber fleksibilitet, bør udnyttes, medmindre der er nogle særligt tungtvejende nationale begrundelser, der taler imod dette.

Spaltplingsredegørelsen er et dokument, der skal sikre, at aktionærerne/anpartshaverne træffer deres beslutning om spaltplingsens eventuelle gennemførelse på et oplyst grundlag.

En udnyttelse af direktivets mulighed vil betyde, at kapitalejerne ikke længere vil få en del af den information, der er obligatorisk i den danske selskabsregulering i dag. Det er imidlertid kapitalejerne selv, der i enighed beslutter, hvorvidt de pågældende dokumenter skal udarbejdes.

Det foreslåede *stk. 1, 3. pkt.*, bygger på drøftelser i Udvalget til modernisering af Selskabsretten. I udvalget var der enighed om, at det bør være op til kapitalejerne selv at beslutte, hvilke dokumenter der skal udarbejdes, for at de kan træffe deres beslutning på et oplyst grundlag.

Det foreslås i forlængelse af udvalgets overvejelser i § 256, *stk. 1, 3. pkt.*, at kapitalejerne, uanset om der deltager aktieselskaber eller anpartsselskaber i spaltplingsen, i enighed kan beslutte, at der i en konkret